

voortgang."

Mag elke afwijking aan een embryo een reden zijn om het weg te gooien?

„Je hebt natuurlijk de neiging nee te zeggen“, bekent Elisa Klapheck. „Het is de angst dat er verschil komt tussen betere en slechtere mensen. Maar ik weet niet of dat een juiste reactie is.“

Wat vooral van belang is, vindt Elisa Klapheck, is dat ouders vrij moeten zijn in het nemen van beslissingen bij prenatale diagnostiek en dat zij beschermd worden als zij dit soort onderzoeken niet doen. „Ouders moeten vrij zijn om nee te zeggen tegen onderzoek en later niet hoeven opdraaien voor eventuele ziektekosten die door de verzekering betaald worden. Ouders moeten ook vrij zijn van angst.“

Beslissen over het leven van een klompje cellen gaat makkelijker dan over een foetus van twintig weken, zei Abeltje Hoogenkamp aan het begin van de discussie. Moet de politiek dan misschien paal en perk stellen aan die diagnostiek halverwege de zwangerschap en het zwaartepunt juist in die vroege periode leggen?

„De actuele discussie over een embryo met een borstkanker-gen hangt samen met de techniek van ivf. Alleen dan heb je die cellenklomp op een schoteltje liggen. Het lijkt me winst als die onderzoeken juist in een vroeg stadium gebeuren. Maar puncties verbieden, dat werkt niet. Mensen willen het. Ze zijn consumenten in de gezondheidszorg,“ zegt ze.

Elisa Klapheck ziet deze ontwikkeling doorgaan omdat de zelfbeschikking van de mens steeds meer uitgangspunt wordt. De politiek heeft daarbij heel weinig meer in te brengen, stelt Elisa Klapheck. „Dat is het gevolg van het privatiseren van gemeenschapswaarden. Ouders die een gezond kind willen, nemen voor zichzelf beslissingen en doen van daaruit zaken met medische wetenschappers die hen dat kunnen bieden.“

Die wetenschappers zijn onderdeel van een wereldeconomie. Tussen die ouders en de wereldeconomie van de medische wetenschap zit de overheid. Die zou de in de religie geformuleerde ethische normen en waarden in richtlijnen kunnen vertalen.

Maar de rol van politici is daarin heel klein geworden.“

Juist daarom, pleit Elisa Klapheck, moeten er op een grotere schaal dan de landelijke overheid mogelijkheden ontstaan, over zulke vraagstukken beslissingen te nemen.

3 reacties

Angst

Ingediend door Bezoeker V.V. (Bezoeker) op woe, 04/06/2008 - 09:18.
Zeker een non-discussie, die hele kwestie over embryo-selectie. Die discussie hadden we vele jaren eerder moeten voeren. Hebben we zelf de (medische) wetenschap niet ergens in de tijd rood licht gegeven om levens te doen ontstaan of zo lang mogelijk te rekken/verlengen? Zijn we met IVF al niet op Gods troon gaan zitten? Of met chemo, reanimatie, transplantatie, couveuses, inenten etc? Wie zegt dat God leven bedoeld heeft als er geen (natuurlijke) mogelijkheid (meer) voor lijkt te zijn? Daar hebben we immers allang zelf het heft in eigen hand genomen. Het leven is ons immers heilig op aarde. Maar is het God ook heilig? Als er een God is dan kijkt Hij veel verder dan ons aardse leven. Dan maakt het Hem werkelijk niet uit, hoe wij onze mogelijkheden gebruiken. Mits onze daden maar uit Liefde (voor elkaar) voortkomen. en niet uit eigen gewin (ego-tripperi). En zeker niet uit angst voor een eventuele